

ESCOLA DE LA
paraula

FULL PER A LA LECTURA ORANT DE l'Evangelí

Resurrecció de Llätzer
Jn 11,1-45

Un home que es deia Llätzer estava malalt. Era de Betània, el poble de Maria i de la seva germana Marta. Maria era la qui va ungir el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells. Llätzer, el malalt, era el seu germà. Les dues germanes enviaren a dir a Jesús: —Senyor, aquell que estimes està malalt. Jesús, en sentir-ho, digué:

—Aquesta malaltia no portarà a la mort, sinó a la glòria de Déu: per ella el Fill de Déu serà glorificat. Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Però quan va sentir que Llätzer estava malalt, es va quedar encara dos dies al lloc on era. Després digué als deixebles:

—Tornem a Judea. Ells li diuen: —Rabí, fa poc que els jueus et volien apedregar, i ara tornes a anar-hi? Jesús contestà: —No són dotze les hores del dia? Els qui caminen de dia no ensopeguen, perquè veuen la llum d'aquest món, però els qui caminen de nit sí que ensopeguen, perquè els manca la llum. Dit això, va afegir: —Llätzer, el nostre amic, s'ha adormit, però vaig a despertar-lo. Els deixebles li digueren: —Senyor, si s'ha adormit, es posarà bo. Jesús es referia a la mort de Llätzer, però ells es pensaven que parlava del son natural. Llavors Jesús els digué obertament: —Llätzer és mort, i m'alegr de no haver estat allí: serà en profit vostre, perquè cregueu. Però ara, anem a trobar-lo! Tomàs, l'anomenat

Bessó, va dir als altres deixebles:

—Anem-hi també nosaltres i morim amb ell! Quan Jesús arribà, va trobar que Llätzer ja era al sepulcre des de feia quatre dies. Betània és a prop de Jerusalem, cosa de tres quilòmetres, i molts dels jueus havien vingut a consolar Marta i Maria per la mort del seu germà. Quan Marta va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: —Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà. Però, fins i tot ara, jo sé que Déu et concedirà tot el que li demanis. Jesús li diu: —El teu germà ressuscitarà. Marta li respon: —Ja sé que ressuscitarà en el moment de la resurrecció, el darrer dia. Li diu Jesús: —Jo som la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi no morirà mai més. Ho creus, això? Ella li respon: —Sí, Senyor: jo crec que tu ets el Messies, el Fill de Déu, el qui havia de venir al món. Havent dit això, Marta se'n va anar

CINQUÈ DIUMENGE DE
quaresma

A

Autor: Mn. Teodor Suau i Puig

Bisbat de Mallorca

a cridar la seva germana Maria i li digué en veu baixa: —El Mestre és aquí i et crida. Ella, en sentir-ho, s'aixecà corrents i anà a trobar-lo. Jesús encara no havia entrat al poble, sinó que era a l'indret on Marta l'havia trobat. Els jueus que eren amb Maria a casa per consolar-la, quan veren que s'aixecava corrents i sortia, la seguiren, pensant-se que anava al sepulcre a plorar. Maria va arribar on era Jesús i, en veure'l, se li llançà als peus i li digué:

—Senyor, si haguessis estat aquí, no s'hauria mort, el meu germà. Quan Jesús veié que ella plorava i que ploraven també els jueus que l'acompanyaven, es va commoure interiorment i es contorbà. Llavors demanà:

—On l'heu posat? Li diuen: —Senyor, vine i ho veuràs. Jesús començà a plorar. Els jueus deien: —Mirau com l'estimava. Però alguns d'ells replicaren: —Ell, que va obrir els ulls al cec, no hauria pogut fer que aquest home no morís? Jesús, commogut profundament altra vegada, va arribar al sepulcre. Era una cova tapada per una llosa. Jesús digué: —Treis la llosa. Marta, la germana del difunt, li diu: —Senyor, després de quatre dies, ja deu fer fortor. Li respon Jesús:

—No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu? Llavors varen treure la llosa. Jesús alçà els ulls i digué: —Pare, et don gràcies perquè m'has escoltat. Ja sé que sempre m'escoltes, però ho dic per la gent que m'envolta, perquè creguin que tu m'has enviat. Havent dit això, cridà amb tota la força:

—Llàtzer, surt a fora!

I el mort sortí, lligat de peus i mans amb benes d'amortallar, i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: —Desfermau-lo i deixau-lo caminar. Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veren el que va fer Jesús, varen creure en ell.

LECTURA

Ens acostam al final de l'itinerari quaresmal d'enguany. No ens anirà malament recordar-ne els moments més significatius. Començarem recordant que la vida és el combat contra la temptació, i que la victòria ve de la confiança en el nostre Amat. Després, la Transfiguració ens obrí a l'esperança de la victòria definitiva de la voluntat d'estimar per damunt de qualsevol obstacle que la vida ens hi pugui posar. Llavors, la Samaritana ens acostà a l'aigua vida que Jesús dona a tot aquell que s'hi atansa. Diumenge passat, el Cec de Naixement ens recordava, per una part, la necessitat constant de netejar els nostres ulls, i, per l'altra, enfortia la nostra fe en la capacitat de Jesús de fer-nos trobar la visió autèntica de les coses i ens parlava del nostre Baptisme com d'un moment decisiu de la nostra història amb Jesús.

Avui, una altra vegada, l'evangelista Joan ens condueix a un moment particular de la biografia de Jesús i ens permet guaitar als seus sentiments més íntims: la reacció de l'Amat davant de la mort d'un dels seus amics. Prescindint de qualsevol estratègia que li permetés allunyar-se dels seus enemics i afrontant totes les conseqüències possibles dels seus actes, Jesús va a la casa del seu amic per trobar-lo i consolar-lo en el seu desconsort. I el troba mort. Una situació límit. Sense retorn. El fracàs de totes les estratègies. El final que estén un vel de dolor sobre la relació preuada amb algú que ja no podrem mai més abraçar, acariciar, sentir... i Jesús plora, plora les mateixes llàgrimes que Marta i Maria, les germanes de Llätzer. Jesús que comparteix el dolor. Jesús que pateix. Com nosaltres. Amb nosaltres. Gairebé et convido avui que llegeixis aquest text, llarg com el de diumenge passat, i que et deixis conduir per les seves paraules. No calen gaires explicacions. Cal només compassió: mirar de tenir els mateixos sentiments de Jesús, entrar en la seva ànima, combregar amb el seu dolor. T'hi ajudarà fer memòria de les vegades que tu ho has fet en moments semblants o que algú ho ha fet amb tu. És idèntic. I et serà fàcil, molt fàcil, entrar en el cor del Senyor Jesús.

Però vull cridar la teva atenció en una única cosa: les paraules de Jesús en resposta a la reprensió de Marta: «Jo som la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi no morirà mai més.»

Belles paraules que a nosaltres, els cristians, ens agrada repetir vora la tomba de les persones que ens deixen, sobretot aquelles que més hem estimat. No necessiten tampoc explicació. Jesús, el secret de la vida i de la mort; Jesús, l'Amat que ens regala una nova forma de veure la vida i la mort; Jesús que ens ofereix un norai per fermar la nostra barqueta petita i fràgil a l'hora del temporal; Jesús que ens dona una possibilitat nova de ser feliços.

Sobretot, que ens convida a viure la mort des de la vida i mai la vida des de la mort. És sagrada, la vida, li ha costat massa, al nostre Déu, perquè s'hagi d'apagar com una candeleta al primer buf del temps. No. Hi ha una vida més enllà de la vida. Perquè hi ha un amor més fort que la mort: l'Amor que Jesús ens ofereix.

CONTEMPLACIÓ

Et propòs un exercici.

Agafa el teu Nou Testament i repassa les escenes en què Jesús ressuscita un mort. No són gaires, però són significatives. El fill de la viuda, la filla de Jaire...

Demana al text com ho fa Jesús i què és allò que fa ressuscitar el difunt. Posa en pràctica allò que et vaig dir fa dos diumenges: intenta imaginar-te espectador de l'escena que es conta. Identifica't amb la mare que ha perdut el fill o amb el cap de la Sinagoga que se sent fracassat totalment en l'intent de salvar la filla. Observa'ls, parla-hi, pren nota dels gestos de Jesús fins a arribar a la seva actitud, fins a comprovar què diu, què fa, com fonamenta la confiança en Ell que demana dels destinataris del miracle... I demana intensament la gràcia de creure en aquell Amor que és més fort que la mort. I de fiar-te'n...

ORACIÓ

Fes que entrin en el teu jo més profund les paraules de Jesús:

«Jo som la resurrecció i la vida...

Qui confia en mi, tanmateix no morirà!»

I llavors, al final, recorda:

*I quan vingi aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença!*

(J. Maragall)

